

УДК 355.6

С. А. Соколовський

О. О. Морозов

НАУКОВІ ПРОБЛЕМИ І НАПРЯМКИ РОЗВИТКУ ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ ТЕХНІЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ГВАРДІЇ УКРАЇНИ

Наведено аналіз проблем технічного забезпечення та сформульовано основні наукові задачі. Їх вирішення має бути науковим підґрунтям для розвитку та вдосконалення технічного забезпечення. На підставі визначених задач наукового забезпечення окреслено основні напрямки розвитку та вдосконалення технічного забезпечення Національної гвардії України.

Ключові слова: *технічне забезпечення, розвиток та вдосконалення технічного забезпечення, наукові проблеми та задачі технічного забезпечення.*

Постановка проблеми. Зміни характеру збройної боротьби, розвиток способів ведення спеціальних операцій (бойових дій), форм і способів виконання службово-бойових завдань (СБЗ), оснащення Національної гвардії України (НГУ) сучасним озброєнням і військовою технікою (ОВТ) та подальший розвиток оперативного (бойового) і тилового забезпечення обумовлюють необхідність подальшого розвитку та вдосконалення технічного забезпечення (ТхЗ) НГУ. Сучасний стан ТхЗ НГУ не в повному обсязі відповідає потребам військ [1].

Визначення напрямків розвитку та вдосконалення ТхЗ НГУ вимагає проведення аналізу й узагальнення основних наукових проблем та задач, що їх вирішують, у контексті основного призначення та умов виконання заходів з ТхЗ – забезпечення високої бойової і мобілізаційної готовності та боєздатності оперативно-територіальних об'єднань, з'єднань і військових частин та тимчасово створюваних угруповань НГУ як у мирний, так і воєнний час.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз сучасних тенденцій розвитку та вдосконалення ТхЗ в арміях передових країн світу свідчить, що вони спрямовані на підвищення спроможності виконувати покладені завдання оперативно, своєчасно та у необхідних (заданих) обсягах [2–15]. Створювані для виконання цих завдань системи технічного забезпечення (СТхЗ) подаються двома складовими – стаціонарною

та мобільною. Перша націлена на виконання завдань ТхЗ переважно для мирного часу, а друга – для умов проведення операцій (бойових дій) [16–19]. Реалізація таких підходів потребує розв'язання комплексу наукових проблем і задач, спрямованих на створення ефективних СТхЗ через створення високопродуктивних сил та засобів технічного забезпечення, і в першу чергу – сил та засобів відновлювання ОВТ, які характеризуються високим рівнем мобільності та спроможності автономно виконувати покладені завдання, уніфікації та стандартизації як засобів, так і процедур ТхЗ військ [15, 16, 20–23]. При цьому нагальною й невідкладною є проблема стандартизації та уніфікації засобів і процедур технічного обслуговування та ремонту (ТОР) ОВТ.

На сьогоднішньому етапі розвитку теорії та практики ТхЗ його розвиток і вдосконалення розглядаються у комплексі із розвитком ОВТ, форм та способів збройної боротьби, інших видів забезпечення військ. Досягнення такої комплексності вимагає створення наукового підґрунтя, формулювання актуальних наукових проблем розвитку та вдосконалення ТхЗ і першочергових задач, що їх необхідно вирішувати. Зрозуміло, що під час вирішення таких проблем треба враховувати погляди на новий вигляд Збройних Сил України, місце та роль Національної гвардії України у забезпеченні обороноздатності держави, особливості виконуваних нею службово-бойових завдань, сучасні світові тенденції

© С. А. Соколовський, О. О. Морозов, 2017

розвитку ТхЗ, зберігати і примножувати те позитивне, що є на сьогодні у теорії та практиці ТхЗ НГУ.

Мета статті – визначення основних наукових проблем і напрямків розвитку та вдосконалення технічного забезпечення Національної гвардії України.

Виклад основного матеріалу. До комплексу заходів з ТхЗ, обсяг і зміст яких визначаються характером та розмахом спеціальних операцій (бойових дій), характеристиками та можливостями сучасного ОВТ, величиною їх імовірних бойових втрат та пошкоджень, розміщенням ремонтного фонду у смузі проведення спеціальних операцій (бойових дій) та іншим, входять: розроблення організаційно-технічних принципів ТхЗ спеціальних операцій (бойових дій); забезпечення НГУ сучасними засобами ТОР ОВТ; організація ТхЗ під час підготовки і проведення спеціальних операцій (бойових дій); експлуатація та відновлення ОВТ [15, 16].

До основних організаційно-технічних принципів ТхЗ належать:

1) використання органів ТхЗ, ремонтних органів (РмОр) відповідно до рішення командувача (командира) на спеціальну операцію (бойові дії);

2) відповідність організаційної структури СТхЗ структурі військ;

3) першочерговість виконання головних завдань ТхЗ;

4) своєчасне та безперервне поповнення запасів ОВТ, ракет, боєприпасів, військово-технічного майна (ВТМ) тощо до встановлених норм, максимальне використання ресурсів місцевої промисловості та ремонтних організацій (підприємств) для відновлення ОВТ, пошук можливостей використання трофейної ОВТ.

Реалізація першого принципу передбачає необхідність розроблення основ і фундаментальних положень планування, управління та організації ТхЗ, визначення та диференціація його заходів для всіх видів спеціальних операцій (бойових дій), розроблення та вдосконалення методів побудови СТхЗ і зосередження сил та засобів системи на основних напрямках дій військ, визначення шляхів її впливу як на окремі зразки ОВТ, так і на їх парк.

Безпосередньо у ході спеціальних операцій (бойових дій) заходи з технічного забезпечення мають постійно впливати на

зразки ОВТ. Це означає, що сили та засоби СТхЗ повинні бути максимально наближені до військ, заходи ТхЗ ОВТ мають виконуватися безпосередньо як під час підготовки, так і під час ведення спеціальних операцій (бойових дій), а також у процесі проведення всіх видів ремонту техніки.

Запровадження цих вимог висуває низку проблем, до яких слід віднести такі, як: розроблення методів побудови системи стаціонарних та рухомих РмОр, обґрунтування їх складу та операційних можливостей; підготовка висококваліфікованих фахівців з ТОР ОВТ; створення високонадійних і високопродуктивних засобів відновлення ОВТ (технічної розвідки, евакуації та ремонту) й оснащення ними РмОр усіх організаційних рівнів військ; розроблення принципів і методів оперативного-тактичного застосування таких органів та управління ними під час підготовки і проведення спеціальних операцій (бойових дій).

Другий принцип пов'язаний із розв'язанням проблем оптимального ешелонування сил та засобів технічного забезпечення, вибору оптимальних методів управління та маневрування цими силами.

Запровадження третього принципу потребує побудови СТхЗ таким чином, щоб у першу чергу були технічно забезпечені у процесі підготовки та відновлення під час ведення спеціальних операцій (бойових дій) ті зразки ОВТ, що найбільше впливають на боєздатність військ, успішність виконання ними службово-бойових завдань.

Реалізація четвертого принципу вимагає вирішення задач управління запасами ОВТ та ВТМ, визначення шляхів взаємодії СТхЗ з організаціями промисловості та ремонтними організаціями (підприємствами) для відновлення ОВТ, пошуку можливостей використання трофейної ОВТ.

В умовах обмеженості часу і застосування сучасних засобів ураження питання забезпечення військ справною технікою набувають особливо важливого значення.

Через втрати та пошкодження ОВТ виникають потреби: у визначенні оптимальних співвідношень між парком відновлювальної техніки та необхідними їй запасами; у створенні методів її ешелонування і визначення місць зберігання; у вирішенні питань централізованого постачання військ ОВТ, ракетами, боєприпасами, ВТМ тощо; у

розробленні методів розподілу ОВТ між частинами та з'єднаннями НГУ залежно від складності та характеру виконуваних ними службово-бойових завдань; у розробленні структури системи постачання, принципів її застосування у бойових умовах, а також методів управління цією системою.

Із завданнями забезпечення військ озброєнням і військовою технікою, ракетами, боєприпасами, ВТМ тощо безпосередньо пов'язані задачі визначення оптимальної номенклатури відновлювальних та невідновлювальних ОВТ, формування єдиної номенклатури зразків ОВТ, які підлягають відновлюванню в умовах проведення спеціальних операцій (бойових дій).

До основ організації технічного забезпечення необхідно віднести: створення системи РмОр на всіх організаційних рівнях військ, розроблення принципів та методів їх застосування в різних умовах службово-бойової діяльності військ; розроблення принципів та методів управління цими частинами та підрозділами; організацію забезпечення життєдіяльності РмОр під час підготовки і проведення спеціальних операцій (бойових дій).

Якісна зміна ОВТ, зростання впливу технічного забезпечення на боєздатність військ потребують подальшого створення, розвитку та вдосконалення існуючої системи РмОр.

Ремонтні органи повинні задовольняти встановлені вимоги до оперативності та повноти відновлення ОВТ, маневрування, здатності поділу на самостійні підрозділи, достатність операційних можливостей виконання заданих видів та обсягів завдань з ТОР. У зв'язку з цим необхідно розробляти методи оптимізації топологічної та функціональної структур системи РмОр, тобто визначення їх кількості на всіх організаційних рівнях військ, оснащення необхідними засобами ТОР ОВТ та ВТМ, а також розроблення форм і способів застосування РмОр під час проведення спеціальних операцій (бойових дій). Одночасно треба зазначити й проблему створення і використання оборотного фонду (ОФ) агрегатів, вузлів та механізмів (АВМ), необхідних для відновлення ОВТ, вибір співвідношення між кількістю відновлювальних та замінюваних з ОФ АВМ.

Перед початком спеціальних операцій (бойових дій) у сучасних умовах нема сенсу розраховувати на тривалий мобілізаційний

період. Тому за обмежений час треба зосередити у встановлених місцях необхідні запаси ВТМ, ремкомплектів, ЗІПів та ОФ АВМ, сформувавши потрібну кількість РмОр. Переведення НГУ (з'єднань, частин) для виконання службово-бойових завдань в умовах воєнного (надзвичайного) стану висуває й низку завдань, пов'язаних з особливостями ТхЗ військ, насамперед з необхідністю відмобілізування органів технічного забезпечення. Серед цих завдань найбільш складним є відмобілізування ремонтних органів в умовах обмежених запасів пересувних засобів ремонту та ремонтного устаткування. У зв'язку з цим уже наразі треба розробляти методи визначення штатів та норм табелізації РмОр і раціональних шляхів переведення їх для виконання службово-бойових завдань в умовах воєнного (надзвичайного) стану.

Відмобілізування органів РмОр в обмежені терміни та укомплектування їх згідно зі штатами воєнного часу, безумовно, потребує використання ресурсів народного господарства. Для вирішення цієї задачі необхідно розробляти ефективні шляхи та способи зосередження зусиль промисловості.

Особливість переведення СТхЗ для функціонування в умовах воєнного (надзвичайного) стану полягає в необхідності за обмежений час підготувати у спеціальному відношенні особливий склад органів ТхЗ з'єднань та частин, що формуються. Тому треба розробляти шляхи і методи оперативної (бойової) підготовки висококваліфікованих фахівців як безпосередньо для РмОр, так і для органів управління технічним забезпеченням.

Сучасний етап розвитку Національної гвардії України відзначається зростанням ролі управління. Швидко збільшується обсяг його завдань та ускладнюються умови їх виконання. Тому приведення структури та методів роботи органів управління ТхЗ на всіх організаційних рівнях НГУ відповідно до нових умов та зростаючих вимог стає однією з важливих задач їх удосконалення. Пошук шляхів розвитку та вдосконалення повинен мати комплексний характер і здійснюватися у таких основних напрямках:

- розроблення теорії управління ТхЗ;
- удосконалення організаційної структури системи управління технічним забезпеченням НГУ на всіх рівнях;
- створення і впровадження високоефективних технічних засобів

управління та на їх основі – автоматизованих систем управління (АСУ) ТхЗ військ;

– удосконалення форм і методів роботи органів управління;

– удосконалення документації, яка регламентує питання ТхЗ спеціальних операцій (бойових дій);

– удосконалення методів підготовки кадрів органів управління технічним забезпеченням.

Під час створення АСУ технічним забезпеченням серед головних проблем є такі, як:

– розроблення інформаційного, математичного та програмного забезпечення, тобто створення моделей процесу ТхЗ спеціальних операцій (бойових дій), інформаційних і розрахункових задач;

– розроблення систем документування, класифікації та кодування засобів ТОР ОБТ;

– розроблення і запровадження методик розв'язування інформаційних та розрахункових задач ТхЗ;

– формалізація інформації, що передається та оброблюється, у вигляді бойових, планових та звітно-інформаційних документів;

– визначення організації та взаємодії всіх елементів ТхЗ у разі запровадження і використання АСУ.

Варто зауважити, що в умовах ведення спеціальних операцій (бойових дій) майже всі заходи з відновлення ОБТ мають виконуватися силами та засобами РмОр, оснащених рухомими засобами ТОР (РЗТОР). Аналіз принципів побудови, комплектації та продуктивності існуючих РЗТОР свідчить, що ступінь їх відповідності рівню розвитку сучасних ОБТ залишається недостатнім. Таким чином, у цьому напрямку є проблеми.

Застосування за призначенням, зберігання, технічне обслуговування, транспортування ОБТ здійснює особовий склад частин та з'єднань. Тому в період підготовки військ до спеціальних операцій (бойових дій) важливе значення мають заходи з підготовки техніки до застосування. У цей період активно здійснюються заходи з оцінювання технічного стану та утримання ОБТ, визначення своєчасності та повноти її технічного обслуговування; перевірки підготовленості особового складу до проведення цих робіт і надання йому допомоги у виконанні завдань технічного обслуговування та ремонту ОБТ.

Відновлення ОБТ здійснюють особовий склад, що експлуатує цю техніку, та РмОр. З урахуванням обмежених людських та

матеріальних ресурсів у воєнний час необхідно вирішувати важливу задачу різкого зростання продуктивності засобів ТОР, підвищення оперативності виконання ремонтних робіт.

Цю задачу треба вирішувати такими основними шляхами:

– запровадження як пріоритетних агрегатного та змішаного методів ремонту ОБТ і як наслідок – скорочення кількості та номенклатури засобів для поточного й окремих видів середнього ремонту;

– розроблення цих засобів відповідно до сучасних вимог;

– удосконалення технології та технологічних процесів ремонту ОБТ.

Склад агрегатів, вузлів та механізмів ОБТ визначається вже на стадії розроблення техніки. Тому необхідно розробляти методи уніфікації та мінімізації їх складу для однотипних ОБТ, іншими словами, реалізовувати принцип їх модульності. З цією проблемою пов'язана й задача розроблення високотехнологічних і надійних методів та способів ремонту, які можна використовувати у військових (польових) умовах.

Проблема створення високонадійних і стійких до зовнішніх впливів засобів відновлення ОБТ має розв'язуватися вирішенням таких задач:

– формування єдиної номенклатури, створення та оснащення РмОр засобами ремонту;

– дослідження і розроблення методології системного підходу до визначення складу характеристик засобів ТОР;

– розроблення вимог до ремонтного обладнання, технологічних схем ремонту;

– розроблення вимог, створення та впровадження у практику ТхЗ рухомих засобів ремонту, що забезпечать необхідний рівень автономності, мобільності та оперативності відновлення ОБТ під час підготовки і проведення спеціальних операцій (бойових дій).

Необхідність удосконалення технологічних процесів ремонту ОБТ вимагає вирішення низки задач, до основних серед яких можна віднести:

– розроблення теоретичних основ їх відновлення в умовах службово-бойової діяльності військ;

– розроблення нових технологічних процесів ремонту, їх уніфікації та стандартизації;

– удосконалення організації ремонтного виробництва;

– розроблення основ матеріально-технічного забезпечення ремонту ОБТ.

Проблема розроблення теоретичних основ відновлення ОБТ тісно пов'язана з вирішенням комплексу задач щодо встановлення вимог до їх ремонтпридатності, розроблення методів попередження відмов та несправностей, їх пошуку та усунення.

Необхідність удосконалення організації ремонтного виробництва визначається зростанням вимог до організації основних та допоміжних виробничих процесів, технічного контролю, планування та обліку відновлювальної ОБТ.

Із цим пов'язані й проблеми матеріально-технічного забезпечення ремонтного виробництва, до яких слід віднести такі:

– розроблення вимог до запасних частин, ремонтних комплектів, необхідних для відновлювання ОБТ у військових (польових) умовах, методів їх формування та поповнення;

– стандартизація та уніфікація нормативних документів з ремонту;

– визначення (обґрунтування) систем матеріально-технічного забезпечення ремонтного виробництва.

Удосконалення процесів експлуатації та відновлювання засобів ТОР у цілому має здійснюватися тим же шляхом, що й ОБТ.

Однак є низка особливостей. По-перше, засоби ТОР як технічні устаткування та обладнання також повинні технічно обслуговуватися і ремонтуватися, що вимагає створення відповідних засобів їх ТОР. По-друге, сьогодні відчувається дефіцит засобів ТОР і, перш за все, рухомих засобів, що призводить до їх інтенсивного використання у військах. Отже, необхідно частіше проводити ремонтно-профілактичні роботи. По-третє, за умов підвищеної інтенсивності використання рухомих засобів ремонту йде інтенсивне вичерпування їх ресурсу, що потребує додаткових досліджень питань надійності, стійкості до зовнішніх впливів засобів ТОР, устаткування та обладнання, якими комплектуються пересувні засоби ремонту.

Тому у процесі вдосконалювання експлуатації та ремонту засобів ТОР виникають специфічні задачі, вирішувати які необхідно на всіх стадіях життєвого циклу цього виду техніки.

Таким чином, наведені аналіз та узагальнення наукових проблем і задач технічного забезпечення НГУ дозволяють

виділити низку основних напрямків його розвитку та вдосконалення.

Напрямок 1. Удосконалення топологічної та функціональної структур СТхЗ, ремонтних органів усіх рівнів системи.

Напрямок 2. Удосконалення технічної політики відновлення і поповнення втрат ОБТ.

Напрямок 3. Підвищення мобілізаційної готовності СТхЗ.

Напрямок 4. Удосконалення і подальший розвиток системи постачання ОБТ, ракетами, боєприпасами, ВТМ, ПММ тощо.

Напрямок 5. Удосконалення управління технічним забезпеченням.

Напрямок 6. Удосконалення технічної бази СТхЗ відповідно до сучасних вимог та потреб НГУ.

Напрямок 7. Підвищення ефективності вирішення задач технічного забезпечення розроблюваних та тих, що модернізуються, зразків ОБТ.

Напрямок 8. Підвищення рівня та якості підготовки (перепідготовки) фахівців як для РМО, так і органів управління технічним забезпеченням.

Напрямок 9. Удосконалення нормативної бази ТхЗ НГУ.

Очевидно, що розв'язання проблем ТхЗ НГУ можливе тільки шляхом проведення наукових системних досліджень, практичної апробації результатів на спеціальних навчаннях і маневрах та їх упровадження у практику службово-бойової діяльності Національної гвардії України.

Висновки

1. Розвиток і вдосконалення системи технічного забезпечення НГУ потребують наукового забезпечення розв'язання комплексу проблем і задач.

2. Під час розроблення науково-методичного апарату обґрунтування та підтримання рішень щодо розвитку і вдосконалення ТхЗ НГУ мають ураховуватися основні тенденції розвитку та вимоги до системи оперативного (бойового) забезпечення НГУ.

3. Головні зусилля щодо розвитку і вдосконалення ТхЗ НГУ повинні бути спрямовані на забезпечення автономності та мобільності її основних підсистем, а саме управління, експлуатації та ремонту ОБТ, забезпечення військ ОБТ, ракетами, боєприпасами, ВТМ, ПММ тощо.

4. У процесі розв'язання проблем і задач розвитку і вдосконалення ТхЗ НГУ необхідно

враховувати тенденції та погляди щодо створення сучасних зразків ОБТ, рівень надійності техніки, систему експлуатації та ремонтпридатність.

5. Створення науково-методичного апарату обґрунтування і підтримання рішень щодо розвитку і вдосконалення ТхЗ НГУ потребує організації та проведення комплексу наукових досліджень як на рівні НГУ, так і у співпраці з науково-дослідними установами та вищими навчальними закладами інших військових формувань держави, підприємствами (організаціями) військово-промислового комплексу України, які розробляють (модернізують) ОБТ.

Список використаних джерел

1. Визначення потреб угруповання Національної гвардії України в заходах технічного забезпечення [Текст] / В. О. Темніков, Р. О. Гончар, Г. М. Маренко, В. М. Клішин // *Честь і закон*. – 2015. – № 1 (25). – С. 57–62.
2. Башкиров, Н. К. Концептуальные основы тылового обеспечения ВС США [Текст] / Н. К. Башкиров, З. Р. Хаирбеков // *Зарубежное военное обозрение*. – 2014. – № 5. – С. 28–38.
3. Тыловое обеспечение механизированной дивизии сухопутных войск США [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://pentagonus.ru/publ/3-1-0-758> (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
4. Предполагаемые изменения процессов тылового обеспечения ВС США в период до 2025 года [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.logistics.ru/9/4/6/i20_20200p1.htm (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
5. Тыловое обеспечение объединенных вооруженных сил НАТО [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://www.soldiering.ru/army/file/nato_rear.php (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
6. Вооруженные силы ФРГ [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://northropgrumma.com/category/vooruzhennyye-sily-frg> (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
7. Тыловое обеспечение [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://www.newreferat.com/ref-9058-3.html> (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
8. Материально-техническое обеспечение: новые задачи, новые возможности [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://rosvoenpens.ru/> (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
9. Материально-техническое обеспечение: концентрация сил и ответственности [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://rosvoenpens.ru/> (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
10. Техническое обеспечение: проблемы и решения [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://gurkhan.blogspot.com/2011/10/blog-post_18.html (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
11. Особенности оперативного (боевого), морально-психологического, технического и тылового обеспечения советских и российских войск в локальных войнах и вооруженных конфликтах [Электронный ресурс]. – Режим доступа : http://old.vko.ru/article.asp?pr_sign=archive.2006.26.29_14 (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
12. Особенности технического обеспечения при проведении операций в составе объединенной группировки войск [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://waarpages.ru/935> (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
13. Военная логистика израильской армии [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://vpk-news.ru/articles/3846> (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.
14. Романченко, І. С. Погляди на розвиток системи матеріально-технічного забезпечення Збройних Сил України [Текст] / І. С. Романченко, В. О. Шуєнкін // *Наука і оборона* – 2007. – № 4. – С. 36–39.
15. Хазанович, О. І. Система матеріально-технічного забезпечення: Регресивна перспектива розвитку та напрями удосконалення [Текст] / О. І. Хазанович // *Наука і оборона*. – 2007. – № 1. – С. 27–31.
16. Шуєнкін, В. О. Теоретичні основи матеріально-технічного забезпечення військ (сил). Ч.1 [Текст] : навч. посіб. / В. О. Шуєнкін. – К. : ЦНДІ ЗС України, 2006. – 326 с.
17. Левченко, І. С. Погляди на формування і функціонування системи матеріально-технічного забезпечення Сухопутних військ Збройних сил України [Текст] / І. С. Левченко, В. Н. Цуканов, В. С. Белохвост // *Збірник наукових праць військової академії [м. Одеса]*. – Одеса, 2014. – № 1 (1). – С. 59–67.
18. Проблемы обеспечения Вооруженных сил требуют приоритетного внимания [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://army-news.ru/2013/05/problems-obespecheniya-vooruzhennykh-sil-trebuyut->

prioritetnogo-vnimaniya/ (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.

19. Совершенствование форм и способов организации и поддержания ВВТ в боеготовом состоянии. Проблемы и пути их решения [Электронный ресурс]. – Режим доступа : <http://militaryarticle.ru/vestnik-akademii-voennykh-nauk/2005-vavn/10572-sovershenstvovanie-form-i-sposobov-organizacii-i> (дата обращения : 25.02.17). – Загл. с экрана.

20. Ковалішин, С. С. Напрями удосконалення організаційно-штатної структури органів технічного забезпечення у військовій ланці в єдиній системі матеріально-технічного забезпечення [Текст] / С. С. Ковалішин, Р. В. Халтурин // Збірник наукових праць військової академії [м. Одеса]. – Одеса, 2014. – № 2 (2). – С. 70–76.

21. Гуляев, А. В. Адаптація системи технічного обслуговування і ремонту озброєння та військової техніки до нового вигляду Збройних Сил України [Текст] /

А. В. Гуляев // Системи озброєння і військова техніка. – 2012. – № 4 (32). – С. 18–21.

22. Пьянков, А. А. Экономико-математическая модель системы ремонта вооружения и военной техники в современных условиях [Текст] / А. А. Пьянков // Вооружение и экономика. – 2013. – № 3 (24). – С. 65–76.

23. Кучинський, А. В. Формування науково-теоретичного підґрунтя підтримання технічного стану й боєздатності зразків озброєння та військової техніки Сухопутних військ [Текст] / А. В. Кучинський // Збірник наукових праць Харківського університету Повітряних Сил. – Х., 2010. – Вип. 3. – С. 2–5.

Стаття надійшла до редакції 15.05.2017 р.

Рецензент – доктор військових наук, професор Г. А. Дробаха, Національна академія Національної гвардії України, Харків, Україна

УДК 355.6

С. А. Соколовский, А. А. Морозов

НАУЧНЫЕ ПРОБЛЕМЫ И НАПРАВЛЕНИЯ РАЗВИТИЯ И СОВЕРШЕНСТВОВАНИЯ ТЕХНИЧЕСКОГО ОБЕСПЕЧЕНИЯ НАЦИОНАЛЬНОЙ ГВАРДИИ УКРАИНЫ

Приведен анализ проблем технического обеспечения и сформулированы основные научные задачи. Их решение должно быть научной основой развития и совершенствования технического обеспечения. На основании определенных задач научного обеспечения очерчены основные направления развития и совершенствования технического обеспечения Национальной гвардии Украины.

Ключевые слова: *техническое обеспечение, развитие и совершенствование технического обеспечения, научные проблемы и задачи технического обеспечения.*

UDC 355.6

S. A. Sokolovsky, O. O. Morozov

SCIENTIFIC ISSUES AND AREAS OF IMPROVEMENT AND TECHNICAL SUPPORT NATIONAL GUARD OF UKRAINE

In the article the analysis of problems of logistics and formulated the basic scientific problems. Their solution should be a scientific basis for the development and improvement of logistics. Based on the identified problems of scientific support development and improvement of logistics outlined the main directions of their solution.

Keywords: *logistics, development and improvement of logistics, research problems and technical support tasks.*

Соколовський Сергій Анатолійович – кандидат технічних наук, доцент, начальник Національної академії Національної гвардії України

Морозов Олександр Олександрович – доктор технічних наук, професор, головний науковий співробітник науково-дослідного центру службово-бойової діяльності НГУ Національної академії Національної гвардії України